

Útinapló – erdélyi körutazás - Határtalanul! pályázat 2023. június 25. - július 1.

Június 25., vasárnap: Reggel 9-kor indultunk el busszal Budapestről Erdélyország felé.

Az út hosszú volt, de zenehallgatással családi, jó hangulatban telt. Délután 4 körül értünk meg első helyünkre, Várasfenesre, a két osztály a két szállásra.

Amint kipakoltunk, pruszlíkba, illetve ünneplőbe öltözve átmentünk a közösségi házba, hogy elpróbáljuk a nemzeti összetartozás napjára készült, a trianoni békeszerződést és következményeit felelevenítő műsorunkat.

Az előadás, melyet nemcsak a szállásunkat adó falu lakosai, hanem a környező falvak magyar lakosai is megnézték, nagyon jól sikerült, a közönség nagyon hálás volt, és az összetartozás jeleként két könyvet adott át egymásnak a két közösség.

Az erdélyiek meghívtak minket vacsorára a Kakukk-mezőre. Az odavezető úton nagy kalandban volt részünk: egy terepjáró platóján utazhattunk a helyszínre! Az elkerített farm melletti terület egy gondosan kibővített játszóparkhoz hasonlított.

A bográcsból bőséges meleg vacsora került elő, azután érkezett a tűzgyújtás ideje. A közös hálaadó ima és a cserkészek éneke után a budapesti cserkész ifjak meggyújtották a máglyát. A tűz vidáman lobogott, de az idő későre járt, úgyhogy

a terepjáró visszafelé indult, majd a lemenő nap utolsó sugarait megcsodálva hazabuszoztunk.

Június 26., hétfő: Nagyon korán keltünk, és egy rövid ima után megreggeliztünk. 9-kor indultunk a kirándulásra, ahol Kocziha Attila, a túravezetőnk hosszan mesélt nekünk a tájról, mely körbevett minket. Egy óra elteltével megérkeztünk a túra kiindulópontjára, ahonnan a cserkészek társaságában mentünk tovább a Glavoly-rétre.

Ott meg is álltunk, majd egy rövid pihenő után nekivágtunk a nehéz útnak. Megcsodáltuk a Csodavárat, melyhez nagyon meredek és ijesztő út vitt. Utunk a dolinán keresztül vezetett, majd egy kisebb vízesés mellett mentünk. Visszaértünk a rétre, és ott nagyokat játszottunk.

Hazaindulás előtt elbúcsúztunk a cserkészektől és a vezetőjüktől, Csaba bácsitól, majd Attilától is.

A szálláson már vártak minket a vacsorával. Később a parókián ismét találkozott a két osztály, megnéztünk egy filmet, és imádkoztunk. Visszamentünk a szállásra és hamar elaludtunk.

Június 27., kedd: Reggel a két osztály külön reggelizett, és rögtön reggeli után találkoztunk a mi kedvenc buszunkkal. 10 órakor búcsút intettünk Fenesnek, a kis falunak, ahol megszálltunk az első két éjszakán, és vidáman beszélgetve indultunk útnak Nagyvárad felé. Itt megnéztük a Szent László székesegyházat, majd a hozzá tartozó múzeumot.

A székesegyházban elénekeltük a csángó Boldogasszony anyánkat, a műsorunk és a pünkösdi iskolai koncertünk meghatározó darabját, majd meghallgattunk a kántor úr előadásában orgonán egy Bach darabot.

A múzeumban megcsodáltuk Szent László hermáját. A második megállónk Körösfő volt, ahol először bementünk a református kántor műhelyébe, aki faragott nekünk sakkfigurákat. Ezután megnéztük a református templomot, amely sokak szerint Európa legszebb kis temploma, és elénekeltük a magyar Himnusz.

Mindezeken után tovább indultunk végső célpontunk felé, de sajnos baleset volt az egyik úton, és akkora dugó lett, hogy másfél filmet is megnéztünk a dugóban állva. Utazásunk végén másfél órás késéssel érkeztünk meg új szállásunkra. Az este vidám hangulatban telt el, ínycsiklandó vacsorát kaptunk, imádkoztunk, és aki akart, az még társasjátékozhatott egy keveset. Majd mindannyian bebújtunk új ágyainkba, és elaludtunk.

Június 28., szerda: Korai ébresztő és reggeli után felszálltunk a buszra, és elindultunk az Ezeréves határ felé. Amikor odaértünk Gyimesbükkre, Deáky András bácsi tartott nekünk rendhagyó történelemórát, ahol nagyon érdekesen és lelkesen beszélt az ott élő magyarok történelméről.

Ezután megvendégelt minket zsíros kenyérrel. Miután mindenki jóllakott, megkoszorúztuk az Ezeréves határ emlékművét. A határkőnél álló őrház is megtekintettük, amely felújításáról András bácsi sokat mesélt. Az őrházban meghallgattunk egy előadást az akkori vasúti közlekedésről és a határ történelméről. Később felmáztunk a kontumáci kápolnához, megnéztük a kopjafákat, és gyönyörködtünk a csodálatos kilátásban.

majd folytattuk utunkat Csíksomlyóba, ahol a híres Mária-szobor előtt mindenki elmondott egy csöndes imát.

A Barátok feredőjét is megnéztük, amely Erdély egyik híres gyógyvíz forrása köré épült kicsi fürdőhely. A víz a vastartalom miatt agyagszínű volt, és a szén-dioxid tartalma miatt folyamatosan bugyogott.

Hazafelé megálltunk Madéfalván a székelyek emlékműve előtt. Az út hátralevő része jó hangulatban, zenehallgatással telt.

Június 29., csütörtök: Reggel hétkor álmosan keltünk ki az ágyból, majd rövid készülődés után megreggeliztünk. 9-kor beültünk a buszba, és elindultunk a gyergyói sajtüzembe. A látványműhelyben sok érdekességet tudtunk meg a sajtkészítésről, és kóstolót is kaptunk.

Ezután ismét buszra szálltunk, és elindultunk a Békás-szoros felé. Végigsétáltunk a szoroson, megcsodáltuk a víz vájta sziklaformákat.

A Gyilkos-tóhoz is elmentünk. A tónál benéztünk a vásárba, ahol mindenki talált magának valamit. Hazaérve a kertben foglaltuk el magunkat, volt foci, méta, tollas, de a legizgalmasabb a tollaslabda leszedése volt a fenyőfáról!

A bőséges vacsora után – szokás szerint – az aznapi események alapján kis csoportokban totót oldottunk meg, majd jó hangulatban társasoztunk, sőt még táncoltunk is. Az esti ima után lezuhanyoztunk, és ágyba bújtunk.

Június 30., péntek: Reggel korán indultunk Korond felé, ahol megálltunk nézelődni, vásárolni. Mivel az iskolánk fő díszítő eleme a korondi tányér, az iskola részére is beszereztünk több tálat, tányért. Utunk során megálltunk egy szénégető telep mellett, és megnéztük, hogyan készül a faszén. Ezután Farkaslakára érkeztünk, ahol Tamási Áron sírját koszorúztuk meg.

A buszon részleteket hallgattunk meg a jövőre kötelező olvasmányunk, Tamási Áron Ábel a rengetegben című regényéből. A következő úticélunk a Mini Erdély volt Szejkefürdőn, ahol megcsodálhattuk Erdély nevezetes épületeinek kicsinyített mását, sőt kisvonatoztunk is,

majd meghallgattunk egy rövid beszámolót Orbán Balázs életéről, munkásságáról a szülőházában berendezett kiállításon.

Aztán ismét útra keltünk, ezúttal Nyergesfőre, ahol a több száz kopjafa között áll iskolánk kopjafája is. Ez elég kopott volt, ezért lecsiszoltuk, lelakkoztuk, majd imával, énekkel emlékeztünk a hős huszárokra, és elhelyeztük a megemlékezés búzacsokrát a kopjafán.

Kézdivásárhelyen először a főtéren álltunk meg Gábor Áron szobra előtt tisztelegni. Itt a szabadságharchoz kapcsolódó népdalokból énekeltünk. A céhek városában megismerkedtünk az udvarterek építészeti jelentőségével, a közeli múzeumban pedig a mesterségeket bemutató kiállítást tekintettük meg vezetéssel.

Közösen megebedeltünk, majd elindultunk Csíksomlyóra, a nyeregbe. A búcsú helyszínén éppen a másnapi ezer székely lány ünnepére készültek. A hatalmas füves területen szabadfoglalkozás volt: egyesek fociztak, mások métáztak, tornáztak. Miután mindenki kimozogta magát, hazamentünk a szállásra, ahol már vártak minket a vacsorával.

Vacsora után kihirdettük az előző napi totók összesített eredményét, majd ünnepélyes keretek között köszöntük meg István bácsinak, a vezetőnknek és Attila bácsinak, a sofőrünknek a munkáját. Ezután táncestet tartottunk a búcsúeste

tiszteletére, ahol nagyon jól szórakoztunk. A táncban elfáradtunk, ezért hamar elaludtunk.

Július 1., szombat: Az utolsó napon nagyon korán kellett kelniünk, hogy időben el tudjunk indulni a hosszú útra. Reggeli után elbúcsúztunk a szállásadóinktól, akiknek ajándékkal és énekszóval köszöntük meg a gondoskodást. A hosszú szerpentinen leereszkedve megérkeztünk Parajdra, majd Szovátra. A helyi nevezetességekről, a sóbányászat fontosságáról és a Medve-tó meleg vizéről, gyógyító erejéről István bácsi tartott nekünk előadást a buszon. Átvágva Maros és Kolozs megyén újra megálltunk Körösfőn, ahol átvehettük a megrendelt sakkkészleteket, majd megpihentünk Bánffyhunyadon, és megcsodáltuk az ottani református templomot. Az utolsó erdélyi pihenőnk Királyhágón volt, ahol búcsút vettünk Erdélytől, majd folytattuk utunkat Nagyváradon keresztül a határhoz, onnan pedig haza, Budapestre, ahol a szülők, testvérek már izgatottan vártak minket.